

CURRICULUM VITAE

ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΟΥΛΟΥΜΠΑΡΙΤΣΗ

Ο Λάμπρος Κουλουμπαρίτσης, Ελληνικής καταγωγής, γεννημένος το 1941 στην Jadotville του Βελγικού Κογκό. Έκανε τις εγκύκλιες σπουδές στην Αναργύρειο και Κοργιαλένειο Σχολή των Σπετσών. Συνέχισε τις Πανεπιστημιακές του σπουδές στα Πανεπιστήμιο της Λιέγης και των Βρυξελλών, όπου και εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή με θέμα: "L'être et le changement chez Aristote. Essai sur la possibilité d'un 'système' métaphysique aristotélicien", XXVII, σσ. 840 .

Το κύριο μέρος του έργου του Λάμπρου Κουλουμπαρίτση εντάσσεται στον χώρο της Ιστορίας της Φιλοσοφίας, όπου διακρίνει κανείς τη βαθειά γνώση της αρχαίας Ελληνικής και Μεσαιωνικής φιλοσοφίας, και συνάμα έναν γνήσιο φιλοσοφικό στοχασμό.

Στις φιλοσοφικές του αναζητήσεις ξεκίνησε από τη μελέτη της Ελληνικής Φιλοσοφίας. Με ορμητήριο την Αριστοτελική σκέψη στράφηκε πίσω στις ρίζες της, στη μελέτη των προσωκρατικών φιλοσόφων, για να προχωρήσει στη συνέχεια στη διερεύνηση των επιδράσεων της Αριστοτελικής Φιλοσοφίας στον Δυτικό κόσμο. Καρπός των ερευνών του αυτών είναι πάνω από διακόσιες μελέτες, και τα εξής καταξιωμένα βιβλία του: *L'avènement de la science physique. Essai sur la "Physique" d'Aristote*, éd. Ousia, 1980, σσ. 341 και 2η έκδ. αναθεωρημένη και εμπλουτισμένη με ένα νέο κεφάλαιο, *La Physique d'Aristote*, 1997, σσ. 439. *Mythe et Philosophie chez Parménide*, éd. Ousia, Bruxelles, 1986, σσ. 378, 2η έκδ. 1990, 3η έκδ., *La pensée de Parménide*, 2008, σσ. 580. Aux

origines de la philosophie européenne. De la pensée archaïque au néoplatonisme, Bruxelles: De Boeck, 1992, σσ. 673, 2η έκδ. 1994, 3η έκδ. 2000, 4η έκδ. 2003, σσ. 757. *Histoire de la philosophie ancienne et médiévale*, Paris: Grasset, 1998, σσ. 1326. *La proximité et la question de la souffrance humaine (Η εγγύτης και το πρόβλημα του ανθρώπινου πόνου)*, Bruxelles: Ousia (2005), σσ. 760. Το βιβλίο αυτό υπήρξε αφετηρία νέας πορείας στις έρευνές του για τη μελέτη της εγγύτητας, της πολυπλοκότητας, του ανθρώπινου πόνου και της αφηγηματικής βίας. Το 2008 δημοσιεύθηκε το 1ο Μέρος της *Istoria της Αρχαίας και Μεσαιωνικής Φιλοσοφίας*, στον Εξάντα, σσ. 769 και πρόσφατα κυκλοφόρησε στα Ελληνικά νέα έκδοση, τροποποιημένη και επηυξημένη του βιβλίου, *L'avènement de la science physique. Essai sur la "Physique" d'Aristote* (1980) με τον τίτλο, *Η Φυσική του Αριστοτέλους*, Αθήνα: Ακαδημία Αθηνών, 2012.

Έχει τιμηθεί, μεταξύ άλλων, με τα εξής βραβεία: *Prix Gegner de l' Académie des sciences morales et politiques de France* (1994), *Prix Duculot de l' Académie royale de Belgique, Classe des Lettres* (1991-1995) και *Prix Montyon de philosophie et de littérature de l' Académie française* (1999).

Είναι Ομότιμος Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο των Βρυξελλών, Μέλος της Βασιλικής Ακαδημίας του Βελγίου, Αντεπιστέλλον Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, της Ακαδημίας της Δημοκρατίας της Αρμενίας, και Διδάκτωρ των Πανεπιστημίων της Κρήτης (1998) της Oradea Ρουμανίας (1998), των Αθηνών (2001), της Λιέγης (2003) και της Λίλλης (2010), της Θεσσαλονίκης (2011).

Παράλληλα με την ερευνητική, συγγραφική και διδακτική του δραστηριότητα δημιούργησε και διεύθυνε επί σειρά δεκαετιών στο Université Libre των Βρυξελλών το *Κέντρο της αρχαίας Φιλοσοφίας*, το *Πρόγραμμα διδασκαλίας των Νέων Ελληνικών* στο Τμήμα της Γλώσσας και Λογοτεχνίας, το *Τμήμα του αρχαίου Πολυθεϊσμού* στο Ινστιτούτο Μελέτης των θρησκειών και της κοσμικότητας.